

Sygn. akt IX W 3117/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. M. W.

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. sprawy

M. S.

s. J. i M. z domu L.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

w dniu 6 czerwca 2014r. ok. godz. 20:00 w O. przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia piłki marki N. koloru biało – pomarańczowego o wartości 80 zł na szkodę K. O. (1)

- tj. za wykroczenie z art. 119§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego M. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **119 § 1 kw** skazuje go na **karę 100,- (sto) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 119 § 4 kw **orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zwrot piłki marki N. koloru biało – pomarańczowego bądź zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. O. (1) kwoty 80 (osiemdziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. S. zamieszkuje w O. przy ul. (...). W sąsiedztwie znajduje się boisko O., na który odbywają się treningi piłki nożnej.

W dniu 6 czerwca 2014r. M. O. w trakcie treningu wybił piłkę marki N. poza ogrodzenie boiska. Piłka spadła na posesję nr (...). Ojciec M. O. udał się pod tą posesję, pomimo oczekiwania nikt nie otworzył mu furtki. Piłka znajdowała się za ogrodzeniem na podjeździe, ale K. O. (1) nie chciał wchodzić na cudzą posesję bez zezwolenia. Napisał prośbę

do właścicieli o zwrot swej własności, zaproponował kontakt telefoniczny lub zwrot do biura rzeczy znalezionych. Informację tę pozostawił w skrzynce pocztowej. Odchodząc już do samochodu zauważył przy domu młodą kobietę, która poprosił o wydanie piłki. Ta odpowiedziała, iż rodzice jej tego zabronili. K. O. (1) ponownie próbował odzyskać piłkę w dniu 11.06.2014r., rozmawiał wtedy z żoną obwinionego, która oznajmiła, iż nie odda mu piłki.

Pokrzywdzony, za radą J. W. (1) – animatora sportu, zgłosił sprawę Policji. Piłka do dnia rozprawy nie została zwrócona, tak jak wiele innych piłek. Wartość piłki została wyceniona przez pokrzywdzonego na 80 zł.

(dowody: zeznania świadka K. O. k. 22-22v, 4v-5, J. W. k. 22v, zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 3, zdjęcia posesji i prośby k. 7 i 7v)

Obwiniony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż posiada wiele piłek, które wpadają na jego posesję. Podkreślił, iż nie ma woli przywłaszczenia tych piłek, są one przez niego „dzierżawione w celu wyjaśnienia sprawy”. (k. 22, 13)

Przesłuchani w sprawie świadkowie – K. O. (1) i J. W. (1) zeznali zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, którego nie negował obwiniony w swoich wyjaśnieniach. Sąd dał wiarę tym zeznaniom bowiem są one jasne, spójne i konsekwentne.

Na wstępie rozważań, należy podkreślić, iż Sąd dostrzega niedogodności wynikające z sąsiedztwa boiska, które dodatkowo nie jest właściwie zabezpieczone. Problem ten winien być rozwiązany przez właściciela O.. Nieakceptowalnym zachowaniem jest również wchodzenie przez dzieci lub ich rodziców na cudze posesje bez zezwolenia w celu odzyskania piłek. Problemy te dość często pojawiały się w przypadku innych boisk zlokalizowanych przy domach jednorodzinnych. Pewnym tymczasowym rozwiązaniem jest wydawanie piłek w określony dniu miesiąca czy tygodnia do rąk osób odpowiedzialnych za obiekt. Nie można jednak zaakceptować przywłaszczenia piłek celem swoistego wymuszenia na właścicielu boiska lepszego jego zabezpieczenia lub zmanifestowania swego niezadowolenia z istniejącego stanu rzeczy. Nielegalnym jest również branie piłek w zastaw, czy swoiste „dzierżawienie do wyjaśnienia sprawy”, swoiste bowiem dzierżawa jest umową dwustronną. Stronami konfliktu są w tym przypadku obwiniony i Prezydent Miasta O., brak porozumienia między nimi nie może skutkować stratami materialnymi osób postronnych.

W niniejszej sprawie właściciel piłki – K. O. (1) dołożył wszelkich starań, by odzyskać utraconą rzecz – próbował skontaktować się z obwinionym, rozmawiał z jego córką i żoną, pozostawił kontakt do siebie. Pomimo tego obwiniony, mając możliwość oddania piłki nie uczynił tego przez ponad trzy miesiące, nie próbował nawet wyjaśnić sprawy z pokrzywdzonym.

Przepis art. 119§1kw penalizuje kradzież lub przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Przywłaszczenie prowadzi do zmiany prawnego statusu rzeczy, czyli sprawca nie dokonuje żadnego zaboru rzeczy, ponieważ cudzą rzecz już posiada, natomiast traktuje ją jak swoją własność i swobodnie nią dysponuje. Dla kształtowania się odpowiedzialności sprawcy z tytułu przywłaszczenia bez znaczenia pozostaje to, czy przywłaszczył on sobie rzecz, która przypadkowo się u niego znalazła, czy też która została mu powierzona. (M. Zbrojewska Prawo Wykroczeń. Komentarz)

W tym stanie rzeczy, w oceni Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze okoliczność łagodzącą leżącą po stronie obwinionego, która niewątpliwie jest dotychczasowa niekaralność. Nie sposób również oceniać działania obwinionego w oderwaniu od uciążliwości jakie spowodowane są sąsiedztwem boiska.

W ocenie Sądu kara grzywny w kwocie 100 zł jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody poprzez zwrot przywłaszczonej rzeczy lub zapłatę równowartości jej wartości.

Wobec skazania obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.